

Lucas 1,57-66 – Raak steeds dieper onder de indruk van God

Vierde zondag van de adventstijd

Liturgie

- Voorzang Gez 28,1.3 (NG 15)
- Aansteken adventskaarsen
- Stil gebed
- Votum / groet
- Zingen Ps 43,3-5
- Wet
- Zingen Ps 80,1.10
- Gebed Stadsomroeper
- Schriftlezing Lukas 1,57-80
- Zingen LB 124,1.2.4
- Preek over Lukas 1,57-66
- Zingen Gez 48 (GK 8) Adventslied (nu vier coupletten en refrein)
- Gebed
- Collecte
- Zingen Gez 141,1.3 (GK 35)
- Zegen

Opmerkingen:

- ik hoor het graag van te voren wanneer deze preek ergens gelezen wordt. Mijn mailbox is geduldig: hansburger@filternet.nl

- bij deze preek is een pp-presentatie beschikbaar

Preek over Lucas 1,57-66 – Raak steeds dieper onder de indruk van God

Gemeente van Jezus Christus, broeders en zusters, broers en zussen,

1. Anna was een vrolijke jonge meid. Een levensgenieter. Altijd druk. SMS-en, bellen, school, werk. Ze maakte overal makkelijk vrienden. Maar thuis botste het steeds vaker. Ze wilde zelf bepalen of ze naar de kerk ging. En zaterdag was de avond van uitgaan, laat thuiskomen, uitslapen op zondag. En de kerk – ja ze geloofde wel in God. Maar die mensen in de kerk? Met haar ouders kon ze er niet meer over praten.

Maar dan gebeurt het ongeluk. Net buiten de bebouwde kom, waar de auto's al hard rijden. Opeens ligt ze op de Intensive Care. Snoeren, monitors, infusen, piepjes, een gezwollen gezicht in verband gewikkeld... Artsen kunnen niet vertellen hoe het zal gaan, maar ze doen wat ze kunnen. Er wordt voor haar gebeden, in het ziekenhuis, op de gebedsgroep in de kerk, zondags in de kerkdienst, thuis. En het wonder gebeurt. Ze komt bij. Ze mag gaan revalideren. Ze komt weer thuis.

Het heeft haar leven veranderd. Ze heeft ontdekt dat er meer is dan vrienden, uitgaan, feesten, geld verdienen. Leven is een wonder. Ze ervaart het als een onverdiend cadeau: overnieuw mogen beginnen. God die voor haar zorgt en van haar houdt. Jezus Christus, de Zoon van God die wel stierf zodat zij mag leven. De Heilige Geest die haar ogen geopend heeft.

Maar een paar jaar later zegt ze tegen een goede vriendin: Soms wil ik wel dat ik nog in de tijd vlak na het ongeluk leefde. Door het ongeluk is mijn leven wel veranderd. Maar toen leefde ik veel dichterbij God dan nu.

Herken je dat, bij jezelf of bij anderen? Je maakt dingen mee, en je gaat opeens zien wie God is. Je gaat dieper en verder kijken. Maar je raakt het ook zo snel weer kwijt.

Gelukkig staan er verhalen in de bijbel die je kunnen helpen om weer verder te gaan kijken, dieper. Meer van God onder de indruk te raken.

Over zo'n verhaal gaat het vanmorgen ook. Mensen reageren op de geboorte van Johannes. En hun reacties verdiepen zich. Ze raken meer onder de indruk van God. Ik wil aan de hand van dit verhaal vijf verschillende reacties laten zien. Reacties op God, die steeds dieper gaan. En ik wil natuurlijk niets liever dan dat jullie daardoor meegenomen worden, weer dieper gaan kijken, meer zien van God, meer van Hem onder de indruk zijn. Want God is zo groot!

2. Zacharias komt thuis uit de tempel. Hij kan niet vertellen wat er gebeurd is. Gelukkig kan hij schrijven, net als Elisabeth. Elisabeth leest over een engel, over zwangerschap. Ze gaan met elkaar naar bed, en Elisabeth wordt zwanger. Er wordt een kind geboren. Ook de bevalling verloopt goed. Wat bijzonder. Zo oud, en dan nog een kind krijgen.

De mensen om haar heen vinden het geweldig. Een kind, wat prachtig. Een wonder van God. Hij is onverwacht gul voor je, Elisabeth. Wat een geweldig cadeau. Haar zussen, haar vriendinnen, ze vinden het allemaal schitterend.

Dat is de eerste reactie. **Blijdschap om dingen die God geeft.** Er gebeurt iets in je leven, of in het leven van iemand vlakbij je. Iets bijzonders. En je kunt niet anders dan Gods hand erin zien. En je bent er gewoon blij mee.

Blijdschap om dingen die God geeft. Blijdschap omdat God voor je zorgt. Blijdschap om gewone kleine dingen in het dagelijks leven. Een herkenbare manier van reageren, lijkt me. Deze reactie kom ik veel tegen om me heen. Er gebeurt iets moois, en je bent er blij mee.

Maar let op: in dit verhaal is het de eerste reactie. De verdieping komt nog.

Blijdschap om wat God geeft is prachtig. Maar God wil meer geven. God geeft en geeft steeds meer. Zo maar hou je het bij wat je nu hebt. Maar als het om God gaat, is er altijd nog meer te ontdekken.

Laat je daarom prikkelen door dit verhaal. Deze vertrouwde reactie is nog maar de eerste. Ook als je blij bent met wat God je geeft, is er verdieping mogelijk. Je kunt meer gaan zien. Ook al ben je iemand die in het gewone leven oog heeft voor de zorg van God, dan kun je meer gaan ontdekken.

God is schepper, en Hij zorgt voor ons. Maar God is veel meer dan schepper. Hij is creatiever en verrassender dan je misschien zou denken. Hij scheidt niet alleen jou en mij. Hij wil ook niet alleen wat met jou en met mij, met ons, maar met meer mensen. Laten we dus ook eens naar de andere reacties kijken.

Overigens: de eerste was dus **Blijdschap om dingen die God geeft.**

3. Na acht dagen wordt de baby volgens Joods gebruik besneden, en krijgt het een naam. De familie en de vrienden weten wel wat er moet gebeuren: de baby heet Zacharias.

Maar dan zegt de moeder: 'Nee, hij heet Johannes.'

Daar snappen ze niets van. Je vernoemt je kind toch naar een familielid? Wie geeft z'n kind nou zomaar een naam?

Elisabeth is heel stellig. Hij heet Johannes.

Dan maar eens aan Zacharias vragen. En die schrijft dezelfde naam op.

Stomverbaasd zijn ze. Dit gaat tegen alle gewoontes en gebruiken in.

Dat is de tweede reactie. **Verwarring, omdat van gewoontes wordt afgeweken.** Mensen raken gewend aan dingen. En daar raak je aan gehecht.

Veel mensen zijn conservatief. Ik ook. Zo ging ik in Kampen als ik ging zwemmen me altijd omkleden in hetzelfde hokje en gebruikte ik hetzelfde kluisje. En als iemand anders al in mijn hokje zat, dan baalde ik daar een beetje van. Wij hechten aan onze gewoontes. Gewoontes zijn makkelijk. Je weet waar je aan toe bent.

Maar gewoontes hebben ook nadelen. Je verstart in je gewoontes. Het leven gaat eruit. Je doet iets zonder meer te weten waarom. Ook in de kerk. Als een kind gedoopt wordt, krijgt het een doopjurk aan. Als het even kan een oude doopjurk die al lang in de familie meegaat. Maar wat laat een doopjurk zien? Niet dat je bij je familie hoort. Maar dat je bij God overnieuw mag beginnen, ondanks je erfzonde. Alleen van Jezus Christus – en niet van je familie – krijg je nieuwe witte kleren. Daarom hebben wij zelf toen onze kinderen gedoopt werden, besloten om ze geen doopjurk aan te doen. Wel hebben we speciaal voor de doop nieuwe witte kleren gekocht.

Maar God is een God van verrassingen. Als God ons gaat verlossen, dan gebeuren er dingen die niemand zou verwachten. Zo staat in Jesaja 53: 'Wie kan geloven wat wij hebben gehoord?' En in Jesaja 43 'Zie, ik ga iets nieuws verrichten.' God is altijd groter, en Hij past niet in onze hokjes.

Dat proef je bij Johannes' geboorte. God houdt zich niet aan de gewoontes van Zacharias' familie, en ook niet aan onze familiegewoontes. Hij laat dingen gebeuren die niemand verwacht had. Daar zie je aan dat Gods koninkrijk nu bijna komt. Onze gewoontes verstarren steeds weer. Zo moeten er in de kerk soms ook dingen verdwijnen. Omdat het de Geest van Gods toekomst in de weg staat. En dan is het heel gewoon als er eerst verwarring ontstaat. **Verwarring, omdat van vertrouwde gewoontes wordt afgeweken.** Dat is de tweede reactie hier. Daar

is niets mis mee. Maar je moet er niet bij blijven staan.

4. Zacharias brengt z'n familie en vrienden in verwarring. Maar hij geeft zijn zoon precies de naam die de engel genoemd had: Johannes. Daarin blijkt hoe hij gegroeid is sinds zijn ontmoeting met de engel. Toen was hij sceptisch. Kan God mijn leven anders maken? Maar hij geloofde in God, toch. En nu zie je opnieuw zijn geloof. Hij doet wat de engel heeft gezegd en noemt zijn zoon Johannes. Hij zet steeds kleine stapjes in geloof en wordt daarin bevestigd. Door zijn eigen schuld was hij stil gevallen. Maar in die stilte was zijn geloof gegroeid. Dat is de derde reactie: **geloof gerijpt in de stilte.**

Soms wordt je stil gezet of kom je stil te staan.

Je hebt je termijn in de kerkenraad erop zitten en komt in de gemeente meer aan de zijlijn te staan. Je hebt minder informatie, minder invloed.

Of je wordt ouder. Je kunt minder. Er zijn jongeren die het anders willen, die anders kiezen dan jijzelf zou doen. Je komt aan de zijlijn te staan.

Je wordt stilgezet. Je stem wordt niet meer gehoord. Net als Zacharias stil werd.

En wat gebeurt er dan met je?

Wat groeit er in die stilte?

Toen ik zelf geen ouderling meer was in Kampen, merkte ik hoe snel er dan iets komt als 'Ze doen maar.' Een kritische houding, afstand, teleurstelling.

Maar wat groeit er dan in de stilte? Niet iets wat positief is.

Stilte kan bedreigend zijn. Er kan teleurstelling groeien. En teleurstelling wordt zomaar iets dat zichzelf bevestigt.

Het kan ook anders, zoals bij Zacharias. Je wordt stilgezet en je bent niet meer druk. Je hebt nu weer tijd voor God. Om Hem te ontmoeten en te groeien in geloof.

Volg het voorbeeld van Zacharias. Toen hij stil viel, rijpte er geloof. Dat kan alleen gebeuren als je de stilte gebruikt om God te zoeken. Als het stil wordt, laat het dan ook stil vallen. En als het nooit stil wordt, plan dan in je agenda momenten van rust en stilte in. Doe de TV of je computer uit. Stop met bellen. En neem tijd voor Bijbellezen, voor gebed, om bij God te zijn. Stilte wordt dan een plek om dingen te delen met God. Een plek om te genieten van wat Hij je geeft. Om bij hem op te laden. Een plek om dingen te laten bezinken. Zodat er in de stilte iets rijpt: geloof. Dat was de derde reactie: **geloof gerijpt in de stilte.**

5. Zacharias' geloof wordt beloond. Hij zet stappen in geloof en wordt daarin bevestigd. Hij kan opeens weer praten. En dan barst hij uit in een lofzang. Hij ziet de kleine Johannes. En hij gelooft het: dit kleine mannetje wordt de voorloper van Gods verlosser. Hij is het begin van iets geweldigs. Zacharias kan niets anders dan God loven. Dat is de vierde reactie: **God loven.**

Misschien denk je nu: maar dat is toch precies hetzelfde als wat die burens en familie in het begin doen, blij zijn om Gods barmhartigheid? Wat is het verschil met de eerste reactie?

De burens en vrienden richten hun aandacht op de gaven. Er wordt niet gezegd dat ze God zelf danken of loven. Zacharias richt zich daarna ook op God zelf.

En daar komt een tweede verschil bij. Als je God ziet, dan kijk je verder dan je eigen leven. Dan zie je niet alleen wat er in jouw huis en tuin gebeurt. Dan zie je ook wat Gods plan is. Kijk maar naar de lofzang van Zacharias: die gaat over God die verlossing komt brengen.

Een voorbeeld. We zijn bezig om een kerstmaaltijd te

organiseren voor tweede kerstdag. Net als vorig jaar hebben we weer enorm veel kerstpakketten van de Luchtmacht gekregen. 60 stuks die over waren. Je kunt blij zijn met die kerstpakketten. En dan zeg je het misschien wel tegen elkaar: 'Geweldig hè, dat we ook nu weer zoveel kerstpakketten hebben om uit te delen?' Maar zegt het ook tegen God zelf, verbaas je dan ook over Gods goedheid. 'God, wat bent u toch bijzonder. Ook dit jaar krijgen we weer zoveel kerstpakketten van u.'

En dan ga je ook zien dat die kerstpakketten passen in een groter kader. Het is Gods plan om via ons, de kerk, zijn verlossing verder uit te delen. Als wij het goede nieuws van kerst in onze omgeving uit willen dragen, dan zegent God dat. We krijgen die kerstpakketten om uit te delen. Om in Franeker te laten zien dat Gods liefde voor iedereen is. Zo is God: Hij deelt verlossing uit aan steeds weer nieuwe mensen.

Wie God looft, die ziet niet alleen wat God geeft. Die ziet God zelf, zijn geweldige gulle liefde. En die ziet het grote plan van God met deze wereld. En dan kun je toch niet anders dan **God loven**.

6. Het effect daarvan zie je direct. Blij zijn om wat God geeft, dat is prachtig. Maar daarna gaat het leven weer door. Terwijl als je oog krijgt voor God en voor zijn geweldige plannen, dan gebeurt er meer. Dan verdiept je leven zich. Dan krijgt je leven ook uitstraling. En dat is toch wat we willen? Christen zijn met uitstraling?

Dat zie je gebeuren bij de geboorte van Johannes. Hier gebeurt zoveel dat aan het denken zet: een wonderlijke geboorte, een wonderlijke naam. Een vader die eerst niet kan praten, maar nu wel weer. En hij is vol van God en Gods plan. God gaat verlossing brengen!

En dat roept verwondering op. Wat gaat hier gebeuren? Zal God nu echt zijn volk gaan verlossen? De burens en de vrienden zijn diep onder de indruk. En ze nemen dat mee naar huis. Tot in de

hele omgeving, in heel het bergland van Judea praten de mensen erover. Wat zal er met dit kind gebeuren? Dat is de laatste reactie: **verwonderde verwachting om Gods grote plan.**

Hoe kom je zover? Hoe raak je steeds dieper onder de indruk van God? Moet je wachten tot je een ongeluk krijgt, het overleeft, en terug komt uit bewusteloosheid?

Nee, gelukkig niet. Stel je voor, dat zou niet best zijn. Nee, eigenlijk laat dit verhaal heel mooi zien hoe die verwondering kan ontstaan.

Het begint met stilstaan bij hoe God in het klein voor je zorgt. Blij zijn met Gods zorg en barmhartigheid.

En dan verder durven kijken. Verder dan je vertrouwde omgeving, je huis-tuin-en-keuken. Niet bang zijn voor de verwarring die daarbij meekomt. Verder zoeken naar wie God is. Zoeken naar zijn grote plan. Zoeken naar hoe God jou daarin wil gebruiken.

Daarin speelt stilte een rol. Kijk op welke manier jij het beste rust en ruimte kunt vinden om God te ontmoeten. Verdiep je in wie God is en in wat zijn plan is. Via een goed boek, via een cursus, via gesprekken met mede-christenen, via preken, via eigen bijbelstudie. Zoek naar een antwoord op precies die drie vragen: Wie is God? Wat is zijn grote plan? Hoe wil hij mij daarin gebruiken?

Doe dat dan ook met God. Bid of je Hem mag leren kennen. Bid om kennis, om inzicht, om wijsheid.

En dan kan het niet anders, of er rijpt geloof. Als je gaat zien hoe God bezig is, in het klein en in het groot. Als je gaat zien wie God is – zo goed, heilig, indrukwekkend.

En laten we dan God ook gaan loven en prijzen. Via muziek van anderen, worship and praise, of meer klassieke koormuziek. Maar ook zelf: uit je liefde voor God, vanuit je hart. Dat kan

in de kerk, maar ook als je in de file staat op weg naar je werk. Dan zul je merken dat je alleen nog maar meer van God gaat houden, meer naar God gaat verlangen. **Verwonderde verwachting om Gods grote plan.**